

Virtuális határtalanság

G5, Székelyföldi Grafikai Biennálé, 2018

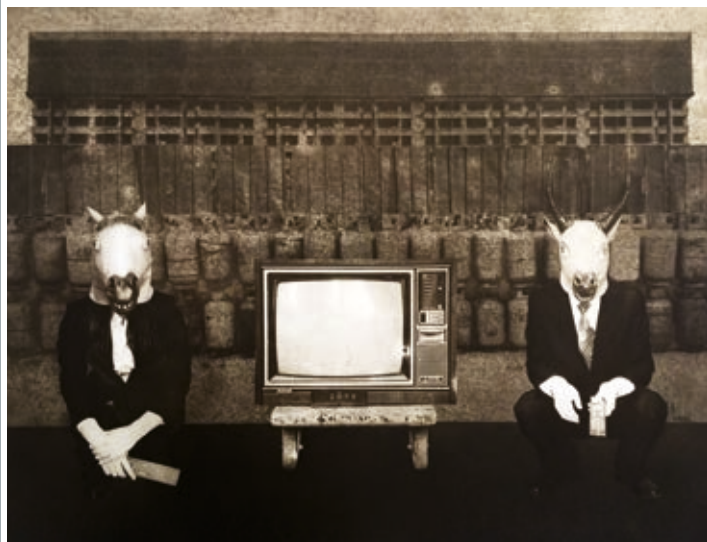
KÁNYÁDI IRÉNE

Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2018. X. 13. – XI. 9.

2018. október 13-án nyitotta kapuit Sepsiszentgyörgyön az 5. Székelyföldi Grafikai Biennálé. Az idei válogatás az előző évekhez híven a grafika integráló szerepének bemutatását tűzte ki céljául. Idén 58 országból, több mint 900 művésztől közel 2300 alkotás érkezett a sepsiszentgyörgyi Erdélyi Művészeti Központba. A biennálé zsűrijét nemzetközi szinten elismert művészettörténészek és képzőművészek alkották: Cristian Aurel Opreș grafikus, a Kolozsvári Művészeti Egyetem tanára, Erőss István grafikus, az egri Eszterházy Károly Egyetem Vizuális Művészeti Intézetének oktatója, Liu Chun-Lan művészettörténész, a Tajvani Nemzeti Művészeti Egyetem tanára, dr. Anca Boeriu grafikus, a Bukaresti Nemzeti Művészeti Egyetem tanára, Vécsi Nagy Zoltán művészettörténész, az EMÚK vezetője, Kónya Ábel, a MODEM kurátora és Ferencz S. Apor képzőművész, a biennálé kurátora.

Az eseménysorozat Kamil Kocerek lengyel grafikus, a 4. Székelyföldi Grafikai Biennálé fődíjasának egyéni tárlatával indult. *Játékok küzdőtere* című kiállításán 2014 és 2018 között készült munkáit lehetett látni. A szárnyasoltárokhoz hasonlóan szerveződő kompozíciói egy mélynyomással készített sorozat részei.

LIU FU: *Elveszett Paradicsom III.*, 2016, rézkarc, 80×60 cm

ART WERGER: *Élet odalent*, 2016, rézkarc, 100×70 cm

Október 12-én nyílt meg Siklódi Zsoltnak, a biennálé egykori kurátorának emlékkiállítás, *Egy lezáratlan életmű dokumentumai* címmel a Lábas Házban. A vernisszázs keretén belül monográfiájának a bemutatójával egybekötve emlékeztek rá. Ezt követte október 13-án a hivatalos megnyitó, majd a díjkiosztás.

Az idei biennálé törzsanyagát a digitális és analóg, a hagyományos és az új világ közötti átjárhatóság kihívására született alkotások adták. A beérkezett munkák a művészeknek a két látszólag ellentétes világ közötti organikus egyensúly megtalálására való törekvését tükrözik. A kiállított művek között érdekes megoldások és kísérletek láthatók arra a vonatkozóan, milyen hatásuk van a tradicionális, nemes grafikai eljárásoknak a digitális képre, vagy fordítva. Milyen módon lehet összeegyeztetni e két világ adta lehetőségeket, miként emelik ki ezek egymás kifejezési potenciálját, művészi értékét és egyedi megoldásait? Az idén beérkezett alkotások nagy száma nemcsak mennyiségileg, hanem a minőségben is a színvonal emelkedéséhez vezetett.

Megvalósult Siklói Zsolt álma, miszerint: „a Székelyföldi Grafikai Biennálé célkitűzése egymás mellé helyezni a lokálist az univerzálissal, és ezen keresztül megkeresni, meghatározni a térségben, de a világ más tájain megszülető grafikai törekvések helyét is a globális trendekben.”

A lokális és univerzális fogalmak kapcsán gondolhatunk a világgazdaság szerveződésére, a földrajzi és kulturális határok elmosódására, főként arra, hogy a művészet és

KAMIL ZALESKI: *Ünnepély II*, 2018, digitális nyomtatás, 70×100 cm

kultúra hogyan határozza meg magát ebben a közegben. Jelen kontextusban: az erdélyi, székelyföldi művészet miként viszonyul a nemzetközi művészeti szcénához? Napjainkban már nem újdonság, hogy a központ és periféria megváltozik, a monopol jellegű törekvések megszűnnek, a hagyományos értelemben vett határterületek egyre inkább érvényesülni

SAMIRA ZAMANI: *Azokban az időkben*, 2018, egyedi technika, 70×100 cm

LIU JING: *Mester 03-2*, 2017, fametszet, litográfia, 90×60 cm

tudnak. Így a lokális és univerzális egymás mellé helyezése által a gazdasági, politikai, ökológiai problémák közös, univerzális értékű gondokká, a helyspecifikus értékek globális értékeké válnak.

A grafikai szemle kiírása óta a székelyföldi művészek mellett a legtöbben Magyarországról, Romániából, Lengyelországból jelentkeznek, de érkeztek munkák Oroszországból, Szerbiából, Kínából és Indiából is. Európa majdnem minden országa képviselti magát, és különleges kolorittal teszik érdekessé a válogatást az Iránból, Japánból, Bangladesből, Ghánából, Nepálból, Tajvanról vagy Vietnamból küldött munkák.

A technikai lehetőségek roppant széles skáláját vonultatják fel a beérkezett művek a fametszettől, a litográfiától kezdve a rézkarcon, linómetszeten, hidegtűn, szitanyomaton át egészen a digitális printekig. A digitális kép folyamatos megújulása, mozgalmassága, dinamizmusa percről percre új kihívások, ugyanakkor új lehetőségek elé is állítja a művészeket. Az internet, a számítógép, a digitális világ által nyújtott új technológiák már a kezdetektől katalizátorként hatottak rájuk, hiszen új szociális, esztétikai és kulturális dimenziók feltárását és kiaknázását valósíthatták meg általuk. A digitális képszerkesztés eddig nem ismert lehetőségeket nyújt az újrafelhasználás, a magán- és a lokális szféra határai megváltozásának területén, a kommunikáció és a személyes élmények megosztásában. Az 5. Székelyföldi Grafikai Biennálén kiállított munkák nagy része a virtuális realitásban rejlő lehetőségeket aknázza ki, szokatlan módon kapcsolva össze a valóság elemeit.